

tillægslovsforslaget fastslaa en Grænse, hvorved Dyrtidstillæget kun kommer de lavere lønnede til gode, og endog har en Bestemmelse, som jeg skal komme tilbage til, hvorved særlig de lavest lønnede hjælpes. Det er altsaa Tanken, at alle skal modtage dette Løntillæg, som man ønsker at give tilbagevirkende Kraft, for saa vidt som Lovforslaget gaar ud paa, at Tillæget skal gælde for hele indeværende Finansaar, altsaa fra 1. April 1918. Man har fra Tjenestemændenes Side, med hvem der er blevet forhandlet baade om denne Sag og om Dyrtidstillæget, stillet Krav om, at Løntillæget skulde gaa helt fra 1. Januar i Aar. Jeg har ment at burde modsætte mig dette foruden af finansielle Grunde ogsaa af principielle, fordi det neppe vilde være rigtigt at lovgive nu om et tilbagelagt Finansaar. Fra Tjenestemændenes Side var der hverken med Hensyn til dette midlertidige Løntillæg eller med Hensyn til Dyrtidstillæget stillet Krav om, at Lovforslaget skulde gælde for et længere Tidsrum end indeværende Kalenderaar, men man har fra Regeringens Side ment, at man nu dog maatte skride til at træffe Afgørelse baade for dette Finansaar og for hele næste Kalenderaar, fordi det ikke kunde gaa an atter om forholdsvis kort Tid at vende tilbage til Rigsdagen med disse Sager.

Der er jo nedsat en Lønningskommission, og der er Udsigt til, at denne skal kunne ende sit Arbejde saa betimeligt, at vi til næste Aar kan faa et Lovforslag til Behandling her i Salen, det kunde ogsaa hænde — man kan jo haabe det —, at et saadant Lovforslag kunde blive vedtaget af den høje Rigsdag indenfor en Tidsbegrænsning af et Aar eller saa, men derom ved jeg naturligvis intet; det vil dog ikke være til nogen Skade, at Løntillæget fastslaaes for hele næste Kalenderaar, thi skulde en ny Lønningslov blive vedtaget, vil dermed naturligvis det midlertidige Lønningstillæg falde bort.

§ 2 i det foreliggende Lovforslag bestemmer, hvad der skal forstaaes ved „Lønning“. Derved skal forstaaes den faste Pengeløn, dog ikke indbefattet Honorarer og Dyrtidstillæg, men vel Vederlag for Tjenestebolig. Man har ment, dette sidste vilde være rigtigt, fordi Tjenestemanden

jo modtager Tjenesteboligen som en Del af sin Lønning, idet det er fastsat ved Lov, hvor stor en Del af Lønningen den skal beregnes til; han er i mange Tilfælde forpligtet til at modtage den, og han er i øvrigt ogsaa forpligtet til selv at vedligeholde den. Der nævnes i Paragraffen en Række Vederlag, som ikke kan medregnes til Lønningerne, nogenledes svarende til, hvad der nævnes i Lovforslaget om Dyrtidstillæg; det er den høje Rigsdag bekendt fra tidligere, hvilke disse Vederlag er. Det bestemmes endvidere i denne Paragraf, at Løntillæget kun kan udbetales, hvis Lønningen ikke er blevet forhøjet af Dyrtidshensyn efter den 1. August 1915; det er det Tidspunkt, da Rigsdagen første Gang vedtog en Lov om Dyrtidstillæg, og man har derfor valgt denne Dato. Det er jo indlysende, at det ikke vil være rigtigt, hvis f. Eks. en Arbejder, maaske endda gentagne Gange, havde faaet sin Lønning forhøjet, paa ny at give ham et yderligere Tillæg til denne paa Grund af Dyrtiden forhøjede Lønning. Men samtidig er det klart, at hvor der har fundet Lønændringer Sted paa Grund af Lønningslove, som efter Formaalet har bragt Lønningen op til det Trin, som almindelige Lønninger fik ved Lønningslovene af 1908, kan en saadan Lønningsforhøjelse ikke være en Hindring for det Løntillæg, det her drejer sig om. Jeg kan f. Eks. nævne Universitetslønningerne, og hvad dermed hænger sammen; her har man lovgivet ud fra den Forudsætning, at man skulde bringe Lønningerne op til det almindelige Lønningsniveau. Noget vanskeligere ligger Stillingen overfor Læreres og Lærerinders Lønninger, fordi det kan tænkes, og vistnok ogsaa er Tilfældet, at Kommuner har forhøjet Grundlønnen for Lærere og Lærerinder, og dette er kommet ind paa Skoleplanen. Der træffes derfor den Bestemmelse i Lovforslaget, at hvor dette er sket af Dyrtidshensyn, kan Læreres Løn ikke bringes højere op ved et yderligere Tilskud fra Staten end til de 25 pCt., som her foreskrives som gældende Løntillæg for alle.

I § 3 fastsættes, at dette Løntillæg skal udbetales første Gang den 1. Oktober 1918, og saaledes at det udbetales paa een Gang for Maanedens Oktober og for de 6